

РЕШЕНИЕ

№ 5076

гр. София, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 181 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: НАТАЛИ ПЛ. ГЕНАДИЕВА

при участието на секретаря МИЛЕНА АТ. Й.А
като разгледа докладваното от НАТАЛИ ПЛ. ГЕНАДИЕВА Гражданско дело № 20231110120116 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на ЗЗДН.

Образувано е по молба по чл. 8, т. 1 ЗЗДН, подадена на 19.04.2023 г. от И. Д. В. - Н., ЕГН ***** с искане за налагане на мерки за защита на молителката срещу лицето, с което молителката се е намирала във фактическо съпружеско съжителство – С. Й. С., ЕГН ***** при твърдения за извършен от него акт на домашно насилие на **30.03.2023 г.**, изразяващ се в блъскане с всички сили в гърдите, и при падането си назад молителката си удря главата в един ръб на кухнята, следствие на което е получила силно мозъчно сътресение. Сочи, че гореописания акт се е случил в къщата, в която молителката е живеела с ответника - С. на адрес в ..... Молителката твърди, че се е събудила в УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“. Твърди, че малко преди да я изпишат от болницата си спомнила как С. я блъска. Твърди, че изпитва силен и основателен страх, че С. Й. С., може да се опита отново да я нападне с цел да я пребие до смърт. Твърдят се и предходни актове на домашно насилие извън срока по чл. 10 ЗЗДН. Сочи, че се е запознала със С. през 2020г. и никога не го е харесвала като човек, тъй като е агресивен и психически насилник. Молителката твърди, че насилникът често търсел от нея пари на заем, които не връщал. Сочи, че често употребява алкохол, следствие на което ставал агресивен и започва да крещи. Поддържа, че е имало периоди в които С. в пияно състояние се е опитвал да удари двамата й синове, но те си тръгвали в такива моменти. Твърди, че насилникът продължава с това свое поведение. Сочи, че непрекъснато живее в страх, че ще бъде подложена на такива насилнически действия, с които са заплашени пряко и непосредствено нейното здраве и живот. Моли съда със заповед за защита да наложи на ответника подходяща мярка по чл. 5 от ЗЗДН, а именно – Забрана за ответника да доближава нея, както и обитаваното от нея жилище за срок от 18 месеца. Моли съда да задължи извършителя да се въздържа от извършване на домашно насилие. В съдебно заседание поддържа молбата.

Ответникът заявява, че оспорва твърденията, въз основа на които е образувано

настоящото производство, както и издадената Заповед за незабавна защита на молителката.Твърди, че от 2020г. до 30.03.2023г. (датата на процесното деяние) е бил във фактическо съжителство с молителката в неговата къща по постоянния му адрес. Сочи, че е полагал грижи и за нейните синове – Пресиян и Царимир. Поддържа, че почти всички разходи ги е покривал той.Сочи, че около 15 март е казал на молителката, че повече пари няма да дава за нейните синове и че са достатъчно големи да се оправят. Твърди, че от този ден (15 март) молителката И. е променила своето отношение.Сочи, че на процесната дата – 30.03.2023г. след работа е минал през неговия съсед – Васил Илиев да пийнат по едно питие, след което тръгнали към неговия дом.Изтъква, че още с влизането И. е започнала да вика с думите „Пак ли си пил“ след което му ударила два шамара и го изритала в слабините. Твърди, че спонтанно е вдигнал ръцете си да се предпази и я е бутнал.Сочи, че молителката е паднала и си е ударила главата на таблата на леглото, а не в ръба на кухнята.Твърдим че неговия съсед – Васил е бил пряк свидетел на тази ситуация. Оспорва молителката И. да е изпадала в безсъзнание.Твърди, че след няколко минути е пристигнала съседката – Таня. Сочи, че преди да дойде линейката е пристигнал нейния син – Царимир. Твърди, че когато докторът е пристигнал, е преценил, че е добре да откарат молителката в болницата за снимка. Твърди, че извън болницата е чакал големия син на молителката – Пресиян, който застанал срещу него и го напръскал с лютив спрей, ударил го в лицето и тялото. Твърди, че неговия съсед – Васил му помогнал да се изправи, след което решил да се обади на сина на ответника – Илиан и на бившата му съпруга – Ирина. Твърди, че синовете на молителката продължили да го обиждат. Сочи, че пристигнали полицаи, които написали предупредителни протоколи.Поддържа, че междувременно излезнали резултатите на И. и докторите заявили пред тях и полицията, че на молителката ѝ няма нищо. Сочи, че синовете на молителката – Пресиян и Царимир я закарали в Пирогов.Твърди, че съседите – Васил и Таня си тръгнали, а ответникът тръгнал след линейката заедно с неговия син – Илиан и неговата съпруга – Ирина.Заявява, че в Пирогов са я оставили една нощ под наблюдение. Сочи, че е отишъл да види молителката, но тя го нагрубила.Твърди, че нападението е било организирано срещу него, а той само се защитавал.Подозира, че всичко е нагласено и насочено срещу него, тъй като ответникът отказал да издържа синовете на И..Моли съда да отмени заповедта за незабавна защита № 126 от 19.04.2023г. Моли за отхвърляне на депозираната молба.Претендира разноски.

С допълнителна Молба – Становище с вх. № 156983/05.06.2023г по становището на ответника , молителката заявява, че оспорва всичко написано от противната страна.Поддържа, че ответникът е пиел твърд алкохол всеки ден , следствие на което ставал агресивен.Сочи, че извършителя в пияно състояние я е псувал, бутал и обиждал.Твърди, че в моменти на агресия, ответникът е заплашвал възрастната му майка.Заявява, че ответникът е взимал пари, както от нея, така и от нейните синове – П.и Ц..Сочи, че на процесната дата – 30.03.2023г. около 18:20 часа ответникът е позвънял по телефона и е казал на молителката да отиде в сутерена при него.Заявява, че към 18:40 часа молителката е слезнала при него в сутерена и отваряйки входната врата, го е видяла, че е много пиян и не може да се държи на краката си.Сочи, че се обърнал към нея с думите „Бегай, бегай, махни се“, след което я

блъснал с две ръце в гърдите с цялата си сила. Молителката твърди, че падайки си ударила главата в ръба на горящата камина, след което се събудила в болница „Пирогов“. В допълнение оспорва изцяло изложените от ответната страна обстоятелства.

С допълнителна Молба – Становище с вх. № 259879/20.09.2023г., ответникът заявява, че молителката навежда изцяло твърдения извън приложното поле на процесния акт на домашно насилие, който се твърди. Оспорва твърденията, наведени с Молба – Становище с вх. № 156983/05.06.2023г. като неотносими и неверни.

С Молба – Становище с вх. № 48716/14.02.2024г. ответникът сочи, че видно от фиша за спешна медицинска помощ не е имало нито един обективен критерии за обобщаваните от молителката симптоми. Поддържа, че всички обективни критерии, които са открили в болницата са резултат от продължително развиваща се във времето симптоми. Посочва, че по делото няма данни за обективна симптоматика.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл. 12 и чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

ВЪВ ВРЪЗКА С ДОПУСТИМОСТТА НА МОЛБАТА ЗА ЗАЩИТА:

Съгласно чл. 2, ал. 1 ЗЗДН „домашно насилие е всеки акт на физическо, сексуално, психическо, емоционално или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са или са били в семейна връзка или във фактическо съпружеско съжителство”- съгласно това определение актът на домашното насилие представлява специален деликт, поради което и за него следва да са налице характеристиките на непозволеното увреждане по чл. 45 ЗЗД: виновност и противоправност на деянието на извършителя.

По делото се установява, че страните са живели при условията на фактическо съпружеско съжителство, предвид което ответникът безспорно попада сред лицата, срещу които може да се търси защита – чл. 3, т. 2, предл. второ ЗЗДН. Съдът намира това твърдение за установено както от декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, в която е декларирано обстоятелството, че с лицето С. Й. С. живеели на семейни начала до 30.03.2023г. Съдът намира, че ответникът е лице, с което молителката живее при условията на фактическо съпружеско съжителство (което обстоятелство е отделено като безспорно между страните с протоколно определение от 20.09.2023 г.), предвид което попада сред лицата, срещу които може да се търси защита – чл. 3, т. 2 ЗЗДН. Съдът, наред с това, намира за доказано твърдението, че страните са се намирали във фактическо съпружеско съжителство в период, предхождащ подаването на молбата за защита.

Описаният в молбата акт представлява домашно насилие по смисъла на чл. 2 ЗЗДН, тъй като са налице твърдения за осъществено физическо и психическо насилие. Молбата е депозирана в едномесечния преклузивен срок. Предвид изложеното съдът намира същата за допустима.

ВЪВ ВРЪЗКА С ОСНОВАТЕЛНОСТТА НА МОЛБАТА ЗА ЗАЩИТА:

По делото са представени писмени доказателства – декларация по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН (л. 7 –10 по делото), епикриза от УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ ЕАД (л.12–13), съдебно – медицинско удостоверение № 272/2023г., издадено от УМБАЛ „Александровска“ ЕАД (л.13–14), болничен лист № E20231165746 (, Протокол за предупреждение от 31.03.2023г., издаден

от МВР Перник (л.81), Съдебно медицинско удостоверение № 141/2023г, лист за преглед на пациент – И. Д. В.– Н. извършен от д-р. Е. М. (л.132), заключение на съдебно – медицинска експертиза (л. 144 – 149 от делото), докладна записка от МВР Перник (л.150), заключение на съдебно – техническа експертиза (л.164-173)..

Съдът, на основание чл. 146, ал. 1, т. 4 от ГПК, е отделил като безспорно и ненуждаещо се от доказване в процесуалните отношения на страните обстоятелство, че молителката и ответникът са живеели във фактическо съжителство.

Други относими към предмета на делото писмени доказателства не са представени.

От показанията на разпитания по делото свидетел – Царимир Любомиров Начев, (син на молителката) преценени по реда на чл. 172 от ГПК, с оглед близката родствена връзка между свидетеля и молителката се установяват последиците за молителката от осъществения акт на домашно насилие. Разпитан в хода на съдебното дирене, свидетелят Начев, посочва, че на 30.03.2023г. се е прибрал от работа и неговата майка се е обадила в 19:30 часа. В разговора молителката е споделила със сина си, че „не помни и не знае къде е“, и му е казала той и брат му да отидат при нея. Свидателят разказва, че около 20:00 часа тръгнал за с. Драгичево, приближавайки къщата на ул. „Лебед“, свидетелят е видял как в двора влизат Васко и неговата жена – Таня. Посочва, че влезнал в къщата на С., последния бил много пиян, след което е видял майка му да лежи на леглото в кухнята. Свидателят посочва, че е молителката му е задавала въпроси от типа на „Къде е брат ти“. „Колко е часа“, „Коя дата е“, както и дали С. я е ударил. Свидателят сочи, че някой се е обадил на линейка, но не знае кой, като след пристигането ѝ той се качил в нея заедно с неговата майка и потеглили за болница УМБАЛ „Рахил Ангелов“. Свидателят изрично заявява, че когато влезнал в кухнята и видял майка му да лежи на леглото, нямало други хора освен неговата майка и С.. Съдът намира, че показанията на разпитания свидетел в обсъдената им част са логични, последователни, вътрешно непротиворечиви и кореспондиращи с останалите събрани по делото доказателства, поради което съдът намира че следва да ги кредитира в обсъдената им част. Не кредитира показанията на свидетеля относно обстоятелството, че ответника е ударил молителката тъй като той не е присъствал на инцидента, както и досежно разменени обиди между ответника и неговия брат в болничното заведение в което е била откарана молителката след инцидента, тъй като същите са неотнесими към предмета на настоящото дело и твърдения акт на домашно насилие.

Показанията на другия разпитан свидетел – Васко Илиев (съсед), съдът кредитира в частта им, в която същият заявява, че на 30.03.2023г. към 17:30 ч. заедно със С. са били в къщата на свидетеля и са ремонтирали нещо, пийнали са по 50 гр. водка, след което са тръгнали към къщата на С. да пушат месо. Съдът кредитира и показанията на свидетеля в частта, в която сочи че молителката И. много я е боляло главата, както и че С. се обадил и извикал линейка от неговия телефон, като жената на свидетеля е взела телефона и е обяснила на диспечера за местоложението им, тъй като на ответника не му се разбирало, както и че медицинския екип е прегледал молителката и я качили в линейката. Настоящият съдебен състав кредитира показанията в обсъдената им част като логични и последователни. В останалата част съдът не ги цени, доколкото същите са вътрешно противоречиви и не съответстват на събраните по делото доказателства. Това е така, тъй като веднъж свидетеля твърди, че е видял как молителката удря ответника, а веднага след това сочи, че не може да кажи дали го е ударила.

По делото е прието без възражения от страна на страните и заключението на вещото лице изготвило назначената от съда съдебно – техническа експертиза. Становището на вещото лице е, че по отношение на записа, обект на изследване не се установяват обективни находки, които да водят до манипулация. При извършеното изследване експерта е онагледил, като е възпроизвел на хартиен носител кадрите, които имат значение за делото. На тези кадри се вижда как ответника е хванал метален предмет, имащ формата на тава, след което засилва металния предмет към земята. От приетото заключение се установи, също че ответникът седи до вратата, казвайки „Махай се, махай ми се от главата“. Също така се установи, че в края на видеото се чува звук от силен удар. Съдът изцяло кредитира заключението на вещото лице, като обективно и всесрочно изготвено.

По делото е изготвено и заключение на съдебно – медицинска експертиза, което е

изготвено въз основа на материалите по делото и личен преглед на молителката. В същото е отразено, че вследствие на нанесения побой на 30.03.2023г. молителката И. е получила следните травматични увреждания: *Черепно-мозъчна травма, състояща се от: Сътресение на главния мозък; Контузия в лява тилна област на главата/по анамнестични данни/;* *Травматична церебрастения като последица от черепно-мозъчната травма; както и Травма на лумбалния/поясен/отдел на гръбначния и Травма на таза.* Вещото лице заявява, че При И. Д. В. черепно-мозъчната травма е реализирана по контактен с ускорителен механизъм. След удар в областта на гърдите тялото и главата са били ускорени в посока назад и при падането е получила травма в тилната област. При прегледа в МБАЛ „Р.Ангелово” Перник на 30.03.2023г. в 20:33 минути в локалния статус е отбелязано-хиперемия/зачервяване/ в тилната /окципитална/ област на главата без данни за наличен хематом. Сочи, че при постъпване в неврохирургичен кабинет на Пирогов в 23:30 часа няма отбелязана травма/охлузване, хематом, оток/ в тилната област на главата, като в епикриза в графата локален статус е записано-контузия в лява тилна област на главата по анамнестични данни. Посочва, че в обективния статус от съдебномедицинското удостоверение от 05.04.2023г.-в лявата тилна област на главата се установява около 1,5см. болезнен при допир оток. Вещото лице в заключението е посочило също, че поначало при черепно-мозъчни травми характерни са количествените промени в съзнанието, най – често зашеметяване, объркване, рядко и кома, при това и след изследване на даните и твърденията на страните е достигнало до извод, че в случая най- вероятно при И. Д. В. след инцидента е настъпила количествена промяна в съзнанието-зашеметяване, тъй като ако тя след удара в главата е изпаднала в безсъзнателно състояние/кома/ не би могла да провежда телефонни разговори със синовете си. По отношение на последиците от удара е посочено, че при молителката от приложената при личния преглед медицинска документация е видно, че са налице оплаквания – главоболие, гадене, непонасяне на топлинна (соматични), замаяност, нестабилност при ходене, чувство за прилошаване при ставане от легнало или седнало положение (вестибуларни) и паметови нарушения – трудна концентрация, трудност при завършване на мисълта при разговор. Вещото лице заявява в открито съдебно заседание уточнява, че в случая след удара молителката не е имала спомен около 6 часа, което е изведено от медицинската документация. Съдът кредитира заключението по изготвената съдебно - медицинска експертиза, като намира същото за обективно, обосновано и достоверно, съответстващо на останалия по делото доказателствен материал и изготвено от компетентно в съответната област вещо лице. От заключението на вещото лице което е извършило цялостен и всеобхватен анализ на доказателствата по делото, както и в съдебно заседание изрично посочи, че освен тях се е запознал и с наличната медицинска документация в УМБАЛ Пирогов, чиито служител е вещото лице и има достъп до архивите, по безпорен начин се установява, че молителката е получила черепно-мозъчна травма, вследствие на която не е имала спомен около 6 часа.

Безспорно е по делото, че между страните са налице обтегнати отношения и нарушена комуникация в резултат на битови и междуличностни противоречия. Това се установява както от изложението на молителката в молбата, от декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, в която е описан подробно актът на насилие от 30.03.2023г. по време, място, начин на извършване, като е посочено и авторството на същия, включително и последиците за молителката, от становището на ответника, така и от събраните по делото гласни доказателства. От цялата доказателствена съвкупност се установи, че ответникът е осъществил спрямо молителката на процесната дата твърдения акт на домашно насилие, като я е блъснал силно в гърдите и при падането си назад молителката е ударила главата си в ръб, като ѝ е причинил количествена промяна в съзнанието – зашеметяване /травматичното увреждане съдът намира за установено от представената по делото съдебно медицинска експертиза/. Също така се установи, че в лявата тилна област на главата има около 1,5 см болезнен при допир оток /съдебномедицинско удостоверение – л.13/. Действително вещото лице изготвило назначената и приета по делото СТЕ, е посочило, че към края на видеото се чува звук от силен удар. От показанията на свидетеля – Царимир Любомиров Начев се установяват и последиците от твърдените актове на домашно насилие – относно емоционалното, физическото и психическото състояние на молителката, което кореспондира изцяло с останалия доказателствен материал. Установи се, че след пристигането на свидетеля в къщата на С., е видял как майка му лежи на леглото и задава

въпроси от типа на „Къде е брат ти“. „Колко е часа“, „Коя дата е“, което изцяло кореспондира със заявеното от вещото лице /л.154/ в открито съдебно заседание по назначената СМЕ, че молителката е получила амнезия – липса на спомен за около 6 часа, което е показател на лека черепно – мозъчна травма.

По делото безспорно се установява от СМУ и изготвяната съдебномедицинска експертиза, че вследствие на удара, молителката е получила черепно-мозъчна травма състояща се от сътресение на главния мозък, контузия в лява тилна област на главата, и травматична церебрастения като последица от черепно-мозъчната травма. От целукупния анализ на всички събрани по делото доказателства както по отделно така и в тяхната взаимовръзка се установява, че молителката е паднала, като по този начин е получила констатираната с медицинската документация черепно-мозъчна травма. По това обстоятелство не се спори и от ответната страна. Не се установява и от свидетелите разпитани по делото, които следва да се посочи, че не са очевидци на инцидента, тъй като сочат обстоятелства след твърдения акт на домашно насилие, включително и свидетеля Илиев които сочи, че С. е влезнал в къщата, а той е останал на двора, както и че го е питал какво е станало, а ответника му отговарял „нищо, нищо“. Последния въпрос на свидетеля към ответника води до извод, че свидетеля не е възприел лично развоя на събития по отношение твърдения акт на домашно насилие.

От всичко изложено по-горе и доколкото по делото не са налице свидетели очевидци на твърдения акт на насилие, а именно това, че ответника е битнала молителката от което тя загубила равновесие и паднала, вследствие на което получила констатираната по делото черепно-мозъчна травма, дава основание на съда да приеме молбата за защита, за изцяло доказана. Налице са предпоставките за уважаване на молбата въз основа на декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, каквото е изискването на чл. 13, ал. 3 ЗЗДН, при липса на други доказателства. В същата подробно е описано деянието, поради което и съдът кредитира представената декларация по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН.

Предвид установените по делото факти съдът намира, че с поведението си ответникът е осъществил спрямо молителката акт на физическо насилие. При това положение, установявайки по делото нарушаване на нормалната комуникация между молителката и ответника – С. Й. С., съдът намира, че става въпрос за психическа и най- вече физическа агресия изразена от страна на ответника към молителката, с които свои действия е осъществено домашно насилие, под формата на физическо такова, порди което молбата за защита следва да бъде уважена.

ВЪВ ВРЪЗКА С МЕРКИТЕ ЗА ЗАЩИТА ПО ЧЛ. 5, АЛ. 1 ЗЗДН:

Мерките за защита по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН представляват не наказание за извършителя, а налагани от съда принудителни административни мерки по смисъла на чл.22 ЗАНН, които имат за цел защита на пострадалото лице чрез отнемане възможността на извършителя да извърши друг акт на насилие срещу пострадалия /чл. 5, ал. 1, т. 2-4 ЗЗДН/ и мотивирането на самия извършител към неагресивно поведение към пострадалото лице /чл. 5, ал. 1, т. 1, 5 и 6 ЗЗДН/. При налагане на мерките по чл. 5 ЗЗДН съдът не е обвързан от искането на молителя или становището на ответника, а следва да наложи по своя преценка една или повече защитни мерки /чл. 16, ал. 1 ЗЗДН/. В настоящия случай, с оглед характера на деянието на ответника, съдът намира за подходящи мерките за защита по чл. 5, ал. 1, т. 1 и т. 3 ЗЗДН - задължаване на ответника да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо молителката и забрана да я доближава. За посочената мярка за защита по чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗЗДН не следва да се определя срок - задължението на ответника да се въздържа от домашно насилие е постоянно негово законово задължение и не е ограничено във времето. Съдът намира по отношение на мярката по чл. 5, ал. 1, т. 3 ЗЗДН с оглед постигане на целта на същата, че е подходящ срок от 4 месеца, което време съдът намира за достатъчно за

преосмисляне на поведението от страна на ответника.

ВЪВ ВРЪЗКА С НАЛАГАНЕТО НА ГЛОБА НА ОТВЕТНИКА:

Съгласно чл. 5, ал. 4 ЗЗДН „Във всички случаи съдът с решението по чл. 15, ал. 1 налага на извършителя и глоба в размер от 200 до 1000 лв.". Съдът, при преценката си относно размера на глобата, съобрази характера и тежестта на извършеното от ответника, намира, че на същия следва да се наложи глоба в размер на 300,00 лв.

ВЪВ ВРЪЗКА С РАЗНОСКИТЕ:

При този изход на делото молителката има право на разноски. На основание чл. 11, ал. 2, предл. първо ЗЗДН дължимата държавна такса по делото следва да се възложи на ответната страна, която съобразно чл. 3 от Тарифата е в размер на 25,00 лв., като ответникът следва да бъде осъден да я заплати в полза на съда. Ответникът следва да бъде осъден да заплати на молителката сторените разноски, които се установяват в размер на 1600 лв., представлящи 800 лева заплатен адвокатски хонорар, 400 лева депозит за СТЕ и 400 лева депозит за СМЕ

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ИЗДАВА на основание чл.15, ал.2 ЗЗДН следната

ЗАПОВЕД ЗА ЗАЩИТА на И. Д. В. - Н., ЕГН ***** срещу С. Й. С., ЕГН ***** *като налага следните мерки за защита:*

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗЗДН С. Й. С., ЕГН *****, да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение на И. Д. В. - Н., ЕГН *****.

ЗАБРАНЯВА на основание чл. 5, ал. 1, т. 3, предл. първо ЗЗДН на С. Й. С., ЕГН *****, да приближава И. Д. В. - Н., ЕГН *****, на разстояние по-малко от 100 метра, освен по разпореждане на държавен орган, за срок от 4 месеца, считано от датата на издаване на заповедта.

ПРЕДУПРЕЖДАВА С. Й. С., ЕГН *****, че при констатирано от полицейските органи неизпълнение на настоящата заповед, ще бъде задържан и предаден на прокуратурата, като **неизпълнението на настоящата заповед представлява престъпление по чл. 296, ал. 1 от Наказателния кодекс.**

ЗАПОВЕДТА ЗА ЗАЩИТА подлежи на **незабавно изпълнение /чл. 20 ЗЗДН/.**

НАЛАГА на основание чл. 5, ал. 4 ЗЗДН на С. Й. С., ЕГН *****, ЕГН *****, **глоба в размер на 300,00 лв.**

ОСЪЖДА на основание чл. 11, ал. 2, предл. първо ЗЗДН С. Й. С., ЕГН *****, да заплати в полза на Софийски районен съд държавна такса в размер на 25,00 лв.

ОСЪЖДА на основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН, С. Й. С., ЕГН *****, да заплати на И. Д.

В. – Н. ЕГН *****, сумата в размер на 1600 лева разноси, представляваща разноси по делото.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийския градски съд в 7-дневен срок от връчването му на страните /чл. 17, ал. 1 ЗЗДН/.

Препис от решението да се изпрати на полицейските управления по адрес на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____